

Petr Svačina jubilující

Dne 30. května 1945 se v Novém Městě na Moravě narodil významný internista, výborný organizátor lékařského vzdělávání a medicínských akcí, všestranně kulturně vzdělaný člověk, milovník Vysočiny a náš kamarád primář MUDr. Petr Svačina.

Maturoval na gymnázium v Novém Městě na Moravě, na Masarykově univerzitě v Brně studoval Lékařskou fakultu – obor všeobecné lékařství – a studium ukončil s vyznamenáním dne v roce 1969.

Po promoci nastoupil do nemocnice v Novém Městě na Moravě a od roku 1971 získal místo na II. interní klinice Fakultní nemocnice (U svaté Anny) na Pekařské ulici u profesora Františka Hendricha. V té době se věnoval nefrologické problematice, včetně dialyzačního a transplantačního programu. Poté působil mnoho let ve funkci primáře v brněnské Nemocnici s poliklinikou na Kolišti. Podařilo se mu zde vytvořit komplexní interní oddělení s ordinariátem kardiologickým, diabetologickým, hematologickým a gastroenterologickým, a to na vysoké úrovni. Krátce působil také ve funkci primáře I. interního oddělení s hemodialyzační jednotkou a JIP nemocnice v Hodoníně. V letech 1994–2002 pak zastával funkci ředitele Institutu pro další vzdělávání pracovníků ve zdravotnictví v Brně (NCO NZO Brno). Zde se celou dobu věnoval postgraduálnímu vzdělávání nejen sester, ale i lékařů, a připravoval, v rámci možností daných zákonem, intenzivní spolupráci s vysokými školami na postgraduálním vzdělávání lékařů a nelékařských profesí v rámci nových podmínek před vstupem do EU. Pod jeho vedením byl Institut rekonstruován, byla zaváděna počítačová technika a vybudována přístavba moderní přednáškové haly s kapacitou 200 míst. Podílel se na četných zahraničních aktivitách IDVPZ Brno, hlavně při spolupráci s Holandskem, byl členem širšího vedení projektu PHARE pro přestavbu primární péče v České republice (Irsko, Portugalsko, Rakousko, Švýcarsko, Holandsko). Medicína a především interna ho však stále lákala, a tak se vrátil v roce 2003 na II. interní kliniku Fakultní nemocnice U sv. Anny do funkce zástupce přednosty pro léčebně preventivní péči. Zde se dalších pět let podílel na přestavbě kliniky, na jejím vybavení a na medicínských i publikačních činnostech. Organizoval přípravu lékařů k atestacím a podílel se s kolegy na výuce vnitřního lékařství. Zasazoval se o profilaci kliniky jako jediné kliniky v Brně se širokým internistickým zaměřením. Z naší kliniky odešel pracovat jako primář oddělení vězeňské nemocnice v Brně.

O jeho odborných schopnostech svědčí, že je opakovaně volen členem akreditační komise pro obor vnitřní lékařství a v současné době je jejím předsedou.

O jeho nadšení pro medicínu vypovídá získání I. a II. atestace z vnitřního lékařství, ale i to, že byl členem pohyblivého oddílu neodkladné pomoci nasazeného v roce 1987 v Nikaragui.

Je třeba připomenout i jeho publikační činnost: spoluautorství na knize Vnitřní lékařství pro stomatology a zcela zásadní ediční podíl na knize Vnitřní lékařství, připravené brněnskými autory.

Ne menší jsou jeho zásluhy v oblasti organizace odborného života: mnoho let vykonával funkci vědeckého sekretáře a později místopředsedy Spolku českých lékařů v Brně a i nyní je členem jeho výboru. Organizoval četné odborné internistické akce včetně akcí pro nejširší lékařskou veřejnost. S profesorem Lambertem Klabusayem stál u zrodu Vanýskových dnů a při příležitosti kulatých výročí Spolku českých lékařů v Brně organizoval pravidelná setkání lékařů – odborníků i praktických lékařů – na vybraná témata. V roce 1984 byl za tuto činnost jmenován čestným členem České lékařské společnosti J. E. Purkyně. Od roku 2004 se každý druhý rok podílí na organizování internistických kongresů v Brně, dále na organizování hypertenzních konferencí na Moravě a na celé řadě dalších vzdělávacích akcí. Je dlouholetým členem výboru České internistické společnosti.

Od roku 1999 převzal funkci šéfredaktora časopisu Vnitřní lékařství, který významným způsobem posunul kupředu, jak po stránce odborné, tak grafické.

Milý Petře,

není možné se věnovat všemu, co jsi udělal pro vnitřní lékařství, doškolování ve vnitřním lékařství, pro časopis Vnitřní lékařství, ale především svoje interní pacienty. Stále opakuji „vnitřní lékařství“, protože jsi jeden z mála, který vždy ctí komplexní přístup k pacientovi. Toho si nesmírně vážíme a bylo to právě to, k čemu jsi přivedl i nás. Jsme nesmírně rádi, že jsi stále tak aktivní v přednášení, v diskusích na konferencích či seminářích, v připomínkách k organizaci doškolování. Je obdivuhodný Tvůj přístup k časopisu „Vnitřní lékařství“, to obrovské úsilí se snahou, aby byl časopis stále lepší a lepší pro potřeby především mladých lékařů. Těšíme na Tvoji slavnostní přednášku na letošním Internistickém sjezdu v Praze, která je oceněním Tvoji práce v rámci internistického sjezdu. Společné cesty na výbor České internistické společnosti či na jih Moravy zůstanou natrvalo zapsány ve vzpomínkách na Tebe a lidi kolem Tebe. Ať ještě dlouho Ti jízda na kole či vycházky po krásné Vysočině přinášejí nejen radost z pohybu, ale i pevné zdraví.

Dovol mi, abychom Ti za všechny Brňáky – Mirka, Lenku, Jiřího a Jindru, kteří obdivují Tvoji práci a mají Tě rádi, popřáli do dalších let pevné zdraví, osobní pohodu, elán a humor, abychom se mohli ještě dlouho setkávat a diskutovat nad otázkami vnitřního lékařství. A nejen to.

Miroslav Souček jménem nejen jménem níže jmenovaných
Lenka Špinarová, Jindřich Špinar, Jiří Vítovec,
ale všech Brňáků